

Cod ECLI_ECLI:RO:CACTA:2023:059.#####

Operator de date cu caracter personal 3170

Dosar nr. #####/256/2020

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CONSTANȚA

SECTIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE PENALE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

DECIZIA PENALĂ Nr. ####/P/2023

Şedinţă publică de la 10 #####/2023

Complet specializat pentru cauze penale compus din:

PREŞEDINTE ##### #####

JUDECĂTOR #####-##### #####

JUDECĂTOR ##### #####

Grefier - ##### #####

Cu participarea reprezentantului Ministerului #####

#####

S-a luat în examinare apelul declarat de inculpatul ##### #####, primar al Municipiului #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de ##### în ##### #####, trimis în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals intelectual, prev. de art. 321 Cod penal, împotriva sentinței penale nr. #### din data de 28.06.2022, pronunțate de Judecătoria ##### în dosarul penal nr. #####/256/2020.

Dezbaterile au avut loc în ședință din data de 14 septembrie 2023 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit pronunțarea/redactarea la data de 27 septembrie 2023, amânând-o apoi la 10 octombrie 2023.

CURTEA

Deliberând asupra apelului penal de față, constată:

Prin sentința penală nr. #### din data de 28.06.2022, pronunțată în dosarul penal nr. #####/256/2020, al Judecătoriei #####, s-a hotărât:

„În temeiul art. 321 Cod penal, raportat la art. 396 alin (1) și (2) Cod procedură penală condamnă pe inculpatul ##### #####, la pedeapsa de 1 (unu) an și 7 (șapte) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual (faptă din 20.06.2019).

În temeiul art. 60 Cod penal pedeapsa se execută în regim de detenție.

În temeiul art. 67 alin. 1 Cod penal aplică inculpatului pedeapsa complementară prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. a și b Cod penal, respectiv interzice inculpatului exercitarea

drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 4 (patru) ani după executarea pedepsei închisorii, după grătierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

În temeiul art. 65 alin. 1 raportat la art. 66 alin. 1 Cod penal aplică inculpatului pedeapsa accesorie prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. a și b Cod penal, respectiv interzice inculpatului exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare și până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată ca executată.

În temeiul art. 25 alin (3) Cod procedură penală raportat la art. 404 alin (4) lit. (i) Cod proc. penală desfințează înscrisul Certificatului de atestare fiscală pentru persoane juridice privind impozite, taxe locale și alte venituri datorate bugetului local nr. 8577 din 20.06.2019 emis de Primăria ##### #####, aflat la fila 23 dosarul de urmărire penală.”

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a avut în vedere, în esență, următoarele considerente:

Prin Rechizitoriul nr. ####/P/2020 din data de 26.06.2020 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța, a fost trimis în judecată inculpatul ##### #####, pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, faptă prevăzută de art. 321 Cod penal.

În fapt, prin actul de sesizare s-a reținut în sarcina inculpatului, în esență, că la data de 20.06.2019, în calitate de primar, a atestat în documentul oficial certificat fiscal nr. 8577/20.06.2019, emis în favoarea S.C. ##### ##### #### SRL, împrejurări necorespunzătoare adevărului, în sensul că a certificat, în fals, că subscrisa nu are datorii la bugetul local, deși avea la cunoștință că, în realitate, figura cu datorie neachitată de 16.271 lei (aspect cunoscut de inculpat din moment ce cu aceeași ocazie a semnat și anexa la certificatul fiscal care cuprindea datele reale).

Pentru dovedirea situației de fapt expusă în rechizitoriu organul de urmărire penală și-a fundamentat soluția pe următoarele mijloace de probă: înscrisuri, declarațiile martorilor ##### #####, ##### ##### #####-#####, #####-##### ##### și ##### ##### #####, declarațiile martorilor cu identitate protejată Colibri ##### ##### și Sactiu #####, raport de constatare criminalistică; declarații subiect procesual principal.

În cursul cercetării judecătorești au fost administrate următoarele mijloace de probă: declarație inculpat (filele 15-16, vol I), înscrisuri (filele 18-30, 75 – 83, 96-99, 158, 190-200 vol I), audierea martorului ##### ##### ##### (filele 50 – 51, vol I), audierea martorului ##### ##### ##### (filele 52 – 53, vol I), audierea martorului ##### ##### ##### (filele 55 – 56, vol I), audierea martorului ##### ##### ##### (filele 58 – 59, vol I), audierea martorului

Hondoreanu #### (filele 60 – 61, vol I, respectiv filele 119 – 120 vol II), audierea martorului ##### (filele 122 – 123, vol I), audierea martorului ##### (filele 124 – 125, vol I), audierea martorului cu identitate protejată ##### (filele 184 – 185, vol I), audierea martorului cu identitate protejată Colibri (filele 187 – 188, vol I), înscrисuri (filele 1-87, 75 – 83, 96-99, 158, 190-200 vol II), audierea martorului ##### (filele 121 – 122, vol II).

Situația de fapt reținută de instanță:

Din probatoriu administrat atât în cursul urmăririi penale cât și în cursul judecății instanța a reținut că la data de 20.06.2019, inculpatul, în calitate de primar, a atestat în documentul oficial certificat fiscal nr. 8577/20.06.2019, emis în favoarea S.C. ##### ##### SRL, împrejurări necorespunzătoare adevărului, în sensul că a certificat, în fals, că subscrisa nu are datorii la bugetul local, deși avea la cunoștință că, în realitate, figura cu datorie neachitată de 16.271 lei. (aspect cunoscut de inculpat din moment ce cu aceeași ocazie a semnat și anexa la certificatul fiscal care cuprindea datele reale).

Înscrisul falsificat a produs consecințe juridice, acesta fiind folosit în interesul S.C. ##### ##### SRL, reprezentat de martorul Hondoreanu ####, respectiv în Actul de dezmembrare (fila 31 d.u.p) autentificat la B.I.N. ##### Tragone prin încheierea de autentificare nr. 3148/19.07.2019, precum și în Actul de dare în plată (fila 83 d.u.p.) autentificat la B.I.N. ##### Tragone prin încheierea de autentificare nr. 3149/19.07.2019.

Instanța a reținut că ulterior acestui moment inculpatul a încercat să „acopere” fapta comisă, utilizând în acest sens aparatul propriu pe care îl avea la dispoziție în prisma funcției deținute, respectiv a încurajat subalternii ca în situația în care organele de anchetă îi vor întreba despre certificatul fiscal fals aceștia să susțină că a fost o eroare de sistem.

În acest sens s-a arătat că, la dosarul cauzei au fost înaintate mai multe înscrисuri, printre care #### de informare (fila 18), referat de necesitate (filele 19-20), contract de servicii (filele 21 – 29), documente apte să creeze impresia că sistemul informatic genera erori.

Contra acestor încercări de a acoperi fapta comisă, instanța, conform raportului de constatare criminalistică nr. 257334/15.06.2020 emis de către IPJ – Serviciul Criminalistic (filele 118-124 d.u.p) a constatat că semnaturile existente la rubrica „Conducătorul organului fiscal local ##### – ##### #####” de pe înscrisul Certificat de atestare fiscală pentru persoane juridice privind impozite, taxe locale și alte venituri datorate bugetului local nr. 8577 din 20.06.2019 și la rubrica „#####-##### #####” de pe Anexa I la aceasta, au fost executate de către inculpatul ##### #####.

Auditat în cauză inculpatul nu a negat faptul că a semnat Certificat de atestare fiscală pentru persoane juridice privind impozite, taxe locale și alte venituri datorate bugetului local nr. 8577 din 20.06.2019, precum și Anexa I la aceasta, la rubrica ##### – ##### ##### #####.

De asemenea, inculpatul a declarat, în esență, că nu avea acces la baza de date a primăriei. Totodată, inculpatul a declarat că în ceea ce privește circuitul dosarelor este o procedură internă prin care mapele ajung la acesta, care le semnează pentru autenticitate. A mai precizat inculpatul că în cadrul UAT ##### există compartiment juridic, însă cu referire la certificatul fiscal nr. 8577/20.06.2019 nu s-a consultat cu respectivul compartiment juridic. A mai precizat inculpatul „cu privire la persoana responsabilă, de neinserarea sumei de 16271 lei, urmare a verificărilor întreprinse, consider că este vorba de o eroare a programului de taxe”. În final inculpatul a precizat „Eu nu stiu cine a intocmit acea adresa, prin care s-a specificat faptul ca SC ##### SRL nu figurează cu datorii la bugetul Primăriei Municipiului #####”.

Apărarea inculpatului s-a centrat pe lipsa prevederii în legea penală a faptei, iar în subsidiar, pe lipsa vinovăției prevăzute de lege a penală.

Mai departe, în cursul judecății au fost audiați cu privire la circuitul solicitărilor/cererilor de eliberare a unor certificate fiscale martorii: ##### ##### , #####-##### #####, ##### ##### ##### , ##### ##### și ##### ##### ##### .

Martora ##### , Director executiv la Direcția Economică în cadrul Primăriei ##### , a relatat circuitul solicitărilor adresate UAT #####. Totodată, la întrebarea instanței dacă Certificatul fiscal nr. 8577/20.06.2019 și-a urmat cursul, martora a răspuns - acesta nu și-a urmat cursul firesc expus anterior. Nu cunosc de ce nu și-a urmat acest curs.

Mai departe martora la întrebarea adresată de reprezentantul Ministerului ##### - de ce certificatul fiscal în discuție nu este semnat de inspectorul fiscal care 1-a intocmit , ci este semnat doar de catre primar, având în vedere că ati sustinut anterior că dumnealui nu avea acces la baza de date – a răspuns „nu stiu să va raspund la aceasta întrebare, chiar nu am nicio explicatie”, iar la întrebarea instanței – de regula documentelor care emana de la subalternii inculpatului sunt semnate ca fiind intocmite de catre acestia, răspunsul martorei a fost- da, de regula asta este, iar în cazul acestui certificat fiscal nu cunosc de ce nu a fost contrasemnat de inspectorii din primarie. De asemenea, martora a precizat că inculpatul nu deținea în birou parole și user la baza de date a primăriei.

Martora ##### , Șef Serviciu Taxe și Impozite în cadrul Primăriei ##### , a relatat circuitul solicitărilor adresate UAT #####. Totodată, la întrebarea instanței - dacă pe certificatul fiscal ce emana de la impozite și taxe este scris numele persoanei care 1-a intocmit – martora a răspuns că da. De asemenea, la întrebările instanței - care este motivatia ca pe acest certificat fiscal nu apare numele inspectorului care 1-a intocmit și dacă s-a mai întamplat ca pe certificatele fiscale să nu apara numele celui care 1-a intocmit - răspunsul martorei a fost nu stiu. De asemenea, martora a precizat că inculpatul nu deținea în birou parole și user la baza de date a primăriei.

Martora ##### #, funcționar în cadrul Primăriei #### # – Serviciul Taxe și Impozite, a relatat circuitul solicitărilor adresate UAT #####. Totodată la întrebarea instanței- în momentul în care întocmiti certificatul fiscal scrieti ca 1-ati întocmit dumneavoastră și semnat – răspunsul martorului a fost afirmativ. De asemenea, la întrebarea instanței - care este motivatia pentru care certificatul nr. 8577 nu a fost semnat – martora a declarat că nu cunosc motivul. Mai departe, la întrebarea instanței dacă - s-a mai intamplat să se elibereze certificate fiscale fară a fi semnate de cel care 1-a întocmit – martora a precizat că - nu am auzit. De asemenea, martora a precizat că inculpatul nu deținea în birou parole și user la baza de date a primăriei.

Martora ##### #, fost ##### # al Primăriei #### # # ##### ##### #, în prezent ##### # al Consiliului ##### Constanța, a relatat circuitul solicitărilor adresate UAT #####. De asemenea, martora a precizat că - Eu nu stiu daca pe certificatele fiscale apareau și numele celui care le întocmeau. De asemenea, martora a precizat că inculpatul nu deținea în birou parole și user la baza de date a primăriei.

Martora ##### #, ##### # al Primăriei #### # # ##### # ##.01.2021, a precizat faptul că cunoaște ca persoana care întocmește un document, respectiv certificat fiscal, își inserează numele pe acel document. De asemenea, martora a precizat că inculpatul nu are acces la baza de date a serviciului Taxe și Impozite.

Astfel, din declarațiile mai sus redate, instanța a constatat că procedurile impuse și recunoscute nu au fost respectate, că inculpatul a încercat să acrediteze ideea că nu fapta sa penală a generat nerespectarea legii, ci că de fapt sistemul informatic a generat eroare.

Contra susținerilor inculpaului, s-a apreciat că certificatul fiscal și Anexa la acesta nu au fost întocmite conform dispozițiilor legale, inculpatul dispunând, aşa cum s-a arătat continuare, în fals, întocmirea Certificatului de atestare fiscală pentru persoane juridice privind impozite, taxe locale și alte venituri datorate bugetului local nr. 8577 din 20.06.2019 și eliberarea acestuia către martorul Hondoreanu #####.

În acest sens s-a reținut că din declarațiile martorilor ##### #, ##### # și ##### # și ##### # rezultă că orice certificat fiscal care emană de la UAT ##### trebuie să cuprindă numele persoanei care 1-a întocmit. Or, contrar acestor aspecte, tocmai certificatul reclamat că conține un fals nu are inserat numele celui care a efectuat verificările și care 1-a întocmit, justificarea neverosimilă a inculpatului fiind că eroarea a fost generată de sistem.

Auditat cu identitate protejată, martorul ##### a relatat următoarele:

“În vara anului 2019, primarul a venit la Serviciul de Impozite și Taxe însotit de o persoana necunoscută și a solicitat eliberarea unui certificat fiscal pentru firma ##### Stil. Acestea adresandu-se persoanei de care era însotit cu domnule Hondoreanu, explicand că este

patronal firmei. S-a intrat în sistemul primariei cerându-se datele de identificare ale firmei respective și s-a constatat că sunt datorii substantiale. S-a adus la cunoștința primarului datoria, cam peste 20000 lei. Acesta a instistat pentru eliberarea certificatului fiscal, spunând că s-au facut plăti prin ordin de plată, ca virament bancar, dar acestea întârzie să apară în sistemul primariei. Primind aceste asigurări, s-a eliberat certificatul fiscal fără a fi semnat de funcționari. Totodata, primarul a asigurat că nu va înmâna certificatul fiscal fără să vada plăta în sistemul primariei și a plecat din birou însotit de persoana respectivă, respectiv de domnul Hondoreanu. S-a emis ulterior și o nota de plată care arată exact datoria firmei respective la acel moment.

Mai departe martorul a declarat: "De asemenea, am auzit că pe data de 05 iunie 2020, organele de poliție au venit în cadrul Primariei ##### și au ridicat acest certificat fiscal și alte documente. A fost anunțat șeful serviciului, verificarea documentelor și de modul în care a fost solicitat, eliberat certificatul fiscal pe 0, ulterior șeful direct 1-a informat pe primar asupra faptului că organele de poliție au ridicat acele documente, acesta afirmand că nu este nimic grav. Și dacă vom fi întrebăți de organele de poliție de ce s-a eliberat pe zero, să spunem că a fost eroare de sistem. Primarul stia exact că există norme în materie, că fiscalul trebuia semnat și de funcționar, lucru care nu s-a întâmplat".

De asemenea, la întrebarea apărătorului inculpatului - având în vedere că la dosarul cauzei, fila 23, există certificatul fiscal emis în favoarea d-lui Hondoreanu, dacă acea anexă, ori de câte ori se eliberează certificatul fiscal este însotit de acesta, face parte integrantă din certificatul – iar martorul a răspuns - da, aceasta face parte din certificatul fiscal.

În virtutea principiilor contradictorialității, nemijlocirii și oralității apărătorul inculpatului a adresat următoarele întrebări martorului: toate discuțiile dintre funcționarul care a eliberat certificatul fiscal și inculpat s-au purtat în prezența beneficiarului certificatului fiscal, respectiv domnul Hondoreanu #### – răspunsul martorului fiind afirmativ. În continuare martorul a fost întrebat dacă au existat situații în care sistemul a generat documente, acte în mod eronat, adică să ateste sume mai mari reale de plată sau invers, sume mai mici, respectiv au fost situații în care s-au eliberat certificate fiscale cu datorie 0, cu toate că există o anumită datorie, în afara de ce cercetăm astăzi în prezența cauzei - răspunsul martorului fiind nu cunosc aceste aspect.

Auditat cu identitate protejată, martorul COLIBRI a relatat următoarele:

"În data de 05.06.2020, au fost ridicate mai multe documente de la Serviciul de Impozite și Taxe Locale. Ulterior, am aflat că era vorba despre un certificate fiscal pentru un contribuabil persoană juridical, din care imi amintesc era vorba despre ## ##### Stil. Din care am înțeles, din discuții, a fost eliberat cu datorii 0, desigur la momentul emiterii acestuia această societate înregistra datorii la bugetul local. Nu îmi mai amintesc cantumul datoriei. Din discuțiile purtate, acest certificat fiscal a fost emis la solicitarea primarului, caruia îl s-a adus la cunoștința că această societate este rău platnic și are datorii la bugetul local.

La întrebarea instanței dacă nu a făcut solicitarea de catre reprezentatul societății, martorul a răspuns din cate stiu, inculpatul a venit cu reprezentantul prespus al societății să solicite eliberarea certificatului de atestare fiscal pe 0.

Mai departe, la întrebarea instanței, dacă inculpatul a solicitat expres "dati-i certificatul pe 0, cu toate ca existau datorii", martorul a răspuns afirmativ.

Martorul a continuat depoziția relatând "Nu am cunoștinta de functionarul care a eliberat certificatul fiscal, dar din cate am înțeles, semnatura acestuia nu aparea pe certificatul de atestare fiscală. Semnătura trebuia să apară".

Totodată, la întrebarea dacă "au fost situații în care s-au eliberat certificate fiscale fără să semneze și persoana care 1-a intocmit", răspunsul a fost negativ.

În continuare martorul a relatat "Dupa ce a fost emis certificatul de atestare s-a mers la primar pentru semnarea documentului, aducându-i-se din nou la cunoștinta că societatea are datorii și actul eliberat nu este conform legislației și nici conform realitatii. Primarul a asigurat că certificatul de atestare fiscală nu va fi eliberat contribuabilului, nici semnat până cand datoria contribuabilului SC ##### #### SRL nu va fi achitata prin transfer bancar, ordin de plata. Din cate am înțeles, primarul 1-ar fi sunat pe seful Serviciului de Impozite și Taxe, ##### ####, după ce organele de cercetare penală ar fi ridicat documentele din primarie. Cunosc că am fost anunțat de seful direct, ##### #### ####, care a primit asigurari de la domnul primar că situația nu este deloc gravă, iar atunci cand vor fi întrebăți de ce a fost certificatul fiscal eliberat pe 0, să spunem că a fost o eroare de sistem.

În virtutea principiilor contradictorialității, nemijlocirii și oralității apărătorul inculpatului a adresat următoarele întrebări martorului „se poate verifica în sistem cine a redactat acel certificat pe baza de username și parola”, răspunsul martorului fiind afirmativ.

Totodată, la întrebarea „ati fost de fata cand s-au purtat acele discuții sau ati auzit de la alte personae”, martorul a răspuns că a fost de față și a auzit și alte persoane.

Mai mult, la întrebarea dacă de față a fost și numitul Hondoreanu ####, administratorul SC ##### #### SRL, beneficiarul certificatului fiscal falsificat, martorul a răspuns - da, a fost de fata și numitul Hondoreanu ####, Iar acest aspect il cunosc de la alte persoane.

Mai departe apărarea a adresat martorului următoarele întrebări, martorul răspunzând după cum urmează: certificatul conține și o anexă în care sunt evidențiate datoriile la bugetul local - răspunsul fiind afirmativ. #### contribuabilul nu are datorii mai există acea anexă, martorul răspunzând că există, pe prima parte apar datoriile, iar în anexă apar bunurile, anexa făcând parte integrantă din certificat.

În final, la întrebarea apărării aveți cunoștita de situații/cazuri în care sistemul să fi generat anumite erori, în sensul că să fi existat o datorie mai mare și să se inseră o datorie mai mică sau invers, răspunsul a fost negativ.

În acest context probatoriu s-a concluzinat de către instanță că Certificatului de atestare fiscală pentru persoane juridice privind impozite, taxe locale și alte venituri datorate bugetului local nr. 8577 din 20.06.2019 și Anexa I au fost emise la solicitarea martorului Hondoreanu #####, acesta fiind administrator al S.C. ##### ###### #### SRL, folosind înscrisul în fața notarului public pentru întocmirea Actul de dezmembrare (fila 31 d.u.p) autentificat la B.I.N. ##### Tragone prin încheierea de autentificare nr. 3148/19.07.2019, precum și pentru întocmirea Actul de dare în plată (fila 83 d.u.p.) autentificat la B.I.N. ##### Tragone prin încheierea de autentificare nr. 3149/19.07.2019.

A arătat judecătorul că lipsa certificatului fiscal generând nulitatea de drept, conform art. 159 alin (5) Cod Fiscal raportat la art. 159 alin (6) Cod fiscal, este de puterea evidenței că S.C. ##### ###### #### SRL a avut un folos din emiterea acestui certificat fiscal, respectiv eliberarea documentului s-a făcut anterior plății obligațiilor fiscale de către debitor.

În acest context, au fost înălțurate din materialul probator depozitiile martorului Hondoreanu #### (fila 60, vol I d.j, respectiv fila 119 vol II d.j) cu privire la locul depunerii certificatului fiscal, la discuțiile pe care le-a avut sau nu cu inculpatul în ziua solicitării emiterii respectivului document, precum și de la locul ridicării înscrisului falsificat, aspecte despre care s-a considerat că nu se coroborează cu materialul probator din cauză.

S-a reținut că, mai mult, declarația martorului pare neverosimilă, acesta susținând că nu îl cunoaște pe inculpat și că nu are nicio legătură cu acesta, fiind contrazis de inculpat care în depozitia pe care a dat-o (fila 15 vol I d.j) a specificat că „cu Hondoreanu #### spun că am avut o relație destul de tensionată, izvorâtă din viziuni politice diferite”.

Așa fiind, judecătorul a conchis că sinceritatea martorului este îndoieinică, acesta fiind contrazis chiar de către persoana acuzată, societatea al cărui administrator este martorul fiind de fapt beneficiara falsului.

Cu privire la quantumul datorat bugetului de către S.C. ##### ###### #### SRL instanța a constatat, pe de o parte, la data de 20.06.2019 o datorie de 16.271 de lei (conform certificatului fiscal nr. 8577 din 20.06.2019), iar, pe de altă parte, că la aceeași dată societatea înregistra un debit de 85.192 lei (conform adresei nr. 25605/04.10.2021 emisă de către Primăria Municipiului ##### la solicitarea instanței, fila 96 VOL I d.j).

Pentru aflarea adevărului în cauză, constatănd sume diferite inserate în documente ce emană de la aceeași instituție publică cu privire la S.C. ##### ###### #### SRL (certificatului fiscal nr. 8577 din 20.06.2019 reclama un debit de 16271 lei, iar adresa nr. 25605/04.10.2021 emisă de către Primăria Municipiului ##### reclama un debit de 85192

lei, la aceeași dată 20.06.2019), instanța a solicitat Primăriei ##### lămuriri, respectiv să precizeze „de ce sunt sume diferite încele două înscrișuri”.

Cu toate că de la data comiterii faptei de fals intelectual s-a procedat la schimbarea programului informatic, conform susținerilor reprezentanților primăriei, în vederea evitării erorilor generate de către programul informatic, prin adresa nr. 30823/14.12.2021 semnată de către inculpatul din prezenta cauză, care fiind interesat în soluționarea favorabilă a dosarului nu a apreciat de cuvintă să-și delege atribuțiile în relația cu instanța, răspunsul la solicitare a fost în sensul că diferența dintre cele două sume certificate prin înscrișurile emanate de la Primăria Municipiului ##### sunt generate de administrarea defectuoasă a bazei de date de către societatea comercială care gestiona aplicația informatică cât și mențenanța acesteia la Serviciu Taxe și Impozite.

În continuare, s-a răspuns la solicitare, în sensul că în evidență fiscală a contribuabililor erau cel mai adesea sume care nu erau conform declarațiilor și/sau plășilor efectuate de aceștia în contul datoriilor către bugetul local. Încheind, se precizează că deficiențele se datorează și volumului mare de lucru la Serviciul Taxe și Ipozite, figurând un număr de 850 contribuabili persoane juridice.

Instanța nu a reținut cuvânt cu cuvânt cele comunicate prin adresa cu numărul 30823/14.12.2021 a Primăriei ##### #####, mai cu seamă că acestea nu au fost susținute de documente ample, justificative, care să cîntărească decisiv în favoarea inculpatului.

Astfel, s-a arătat că există o oarecare certitudine cu privire la numărul societăților comerciale aflate în evidență primăriei, 850 conform adresei, însă instanța nu poate să-și însușească aprecierile pur subiective cu privire la cauzele care au generat reținerea pentru aceași dată a unor debite diferite pe care același contributor le-a înregistra, susțineri certificate de însăși inculpatul din prezenta cauză prin semnarea adreselor.

S-a apreciat că prin conținutul răspunsului ce reiese din adresele mai sus menționate se relevă reaua credință a inculpatului și perseverența sa în denaturarea adevărului.

Concluzionând, judecătorul a reținut că din întregul material probatoriu administrat și analizat anterior rezultă că inculpatul, în exercitarea atribuțiilor de primar al ##### #####, a dispus emiterea, cu știință, în favoarea S.C. ##### ##### #### SRL a Certificatului de atestare fiscală pentru persoane juridice privind impozite, taxe locale și alte venituri datorate bugetului local nr. 8577 din 20.06.2019, inculpatul cunoscând datoria pe care subscrisa o avea către bugetul municipalității (16.271 de lei) inserând, însă abuziv, lipsa acestei datorii.

De asemenea, a constatat instanța că ulterior falsificării înscrișului evocat anterior inculpatul a încercat să „acopere” fapta comisă, utilizând în acest sens aparatul propriu pe care îl avea la dispoziție în prisma funcției deținute, respectiv a încurajat subalternii ca în situația în care

organele de anchetă îi vor întreba despre certificatul fiscal fals aceștia să susțină că a fost eroare de sistem.

În acest context angajații primăriei au elaborat ##### de informare (fila 18), referat de necesitate (filele 19-20), contract de servicii (filele 21 – 29), documente apte să creeze impresia că sistemul informatic genera erori și necesită schimbarea lui de urgență.

Numai că fapta de fals a fost comisă la data de 20.06.2019, iar solicitările de schimbare a programului informatic au fost efectuate cu începere de la data de 08.01.2020 (nota de informare de la fila 18 vol I d.j), adică la mai bine de 6 luni de la aşa zisele erori ale sistemului, timp în care inculpatul a putut realiza că se conturează o eventuală răspundere penală a sa, dosarul inițial fiind deschis în anul 2018 (dosarul cu numărul ####/P/2018).

Judecătorul a percepuit că martorii audiați în instanță cu identitate reală, subalternii inculpatului, au relatat sumar cele percepute, fiind evident timorați de autoritatea inculpatului și de notorietatea acestuia, gândindu-se la eventualele consecințe neplăcute pe care le-ar suferi.

De asemenea s-a reținut că alta este situația cu martorii audiați cu identitate protejată, aceștia declarând, sub rezerva protejerii identității, desfășurarea concretă a evenimentelor, faptul că inculpatul s-a prezentat în primărie cu martorul Hondoreanu ####, că societatea al cărui administrator era acesta figura cu debite, că inculpatul a fost informat despre aceste debite, că a susținut că nu va emite certificatul fiscal cu datorii zero către S.C. ##### ##### ##### SRL până ce plata nu va fi realizată (certificatul fiind deja emis și în posesia inculpatului), iar dacă vor fi întrebați de către organele de anchetă să susțină că sistemul informatic a generat eroarea.

Inculpatul nu a putut explica de ce Certificatului de atestare fiscală pentru persoane juridice privind impozite, taxe locale și alte venituri datorate bugetului local nr. 8577 din 20.06.2019 nu a fost semnat de către persoana care l-a completat, singura explicație viabilă apreciată de instanță fiind că persoana respectivă i-a adus la cunoștință inculpatului faptul că societatea solicitantă figurează cu debite, iar la insistențele inculpatului, șeful său, a completat certificatul fiscal fără însă și-l însuși prin semnătură, înscriș pe care l-a înmânat inculpatului. Aceste aspecte rezultă din audierea martorilor ##### ##### ##### ##### ##### ##### ##### ##### martorii susținând că nu-și pot explica lipsa semnăturii persoanei care a emis certificatul, precum și din audierea martorilor cu identitate protejată ##### și Colibri.

Cu privire la condițiile înscrisului s-a constatat că acesta îndeplinește condiția de a fi public emanând de la o instituție publică, respectiv Primăria Municipiului #####.

Calitatea inculpatului de funcționar public s-a reținut că este relevată de funcția pe care o detine, respectiv de primar în cadrul Primăriei Municipiului #####.

Întocmirea și semnarea înscrisului au fost efectuate în exercitarea atribuțiilor de serviciu ale inculpatului, respectiv în calitate de primar în cadrul Primăriei Municipiului #####.

Instanța a arătat că nu mai puțin adevărat este faptul că inculpatul cunoștea cu exactitate debitul subscrisei, anexa certificatului prevăzând suma de plată datorată bugetului local de către S.C. ##### ##### #### SRL, respectiv 16271 lei. Cu toate acestea inculpatul a semnat certificat fiscal care releva lipsa oricărei datorii, certificat pe care l-a emis ulterior persoanei solicitante.

de cele relatate anterior, instanța a constatat că fapta imputată inculpatului există, acesta răspunde penal, iar fapta a fost comisă de acesta cu vinovăția cerută de lege, fiind atrasă răspunderea penală a inculpatului.

În drept s-a arătat că fapta inculpatului ##### care, astfel cum a fost descrisă anterior, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual, faptă prevăzută de art.321 Cod penal.

În continuare au fost analizate elementele de tipicitate ale infracțiunii reținute în sarcina inculpatului.

La individualizarea pedepsei instanța a avut în vedere, atingerea scopului pedepselor și dispozițiile art.74 Cod penal, respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii.

În concret a fost avut în vedere modul în care inculpatul a săvârșit infracțiunea dedusă judecății și urmările acesteia, instanța apreciind că doar o pedeapsă privativă de libertate, poate răspunde scopurilor preventive și coercitive ale pedepsei, luând în considerare gradul de pericol social ridicat al infracțiunii săvârșite, încrederea pe care societatea trebuie să o aibă în funcționarii publici și în înscrisurile ce emană de la autoritățile publice, precum și faptul că inculpatul a încercat să zădărnică aflarea adevărului.

Instanța de fond a avut în vedere că infracțiunea de fals intelectual, faptă prevăzută de art. 321 Cod penal este pedepsită cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

De asemenea, s-a reținut că inculpatul ##### este în vîrstă de 56 de ani, este divorțat, are studii superioare, ocupă o funcție de demnitate publică în cadrul Primăriei ####, fiind primarul instituției.

Totodată, s-a reținut comportamentul inculpatului în cadrul urmăririi penale și al judecății, încercarea acestuia de a se sustrage de la răspundere penal și de a denatura adevărul în scopul evitării consecințelor penale ale faptei sale.

Nu în ultimul rând, instanța a apreciat asupra rezonanței faptei inculpatului în societate, perceptiei cetățenilor urbi cu privire la activitatea infracțională a inculpatului, acesta ocupând o funcție de înaltă demnitate publică, trebuind să fie un exemplu de urmat pentru locuitorii municipiului ####, un model.

Or, contrar acestor principii, s-a considerat că inculpatului nu i-a păsat de faptul că va comite o faptă penală, că eventuala faptă penală poate ajunge la cunoștința cetățenilor, că persoanele din comunitate îl percep ca pe un model de urmat, iar în încercarea de a se sutrage răspunderii penale a încercat denaturarea adevărului și inducerea în eroare a organelor abilitate cu instrucția penală.

Așa fiind, în temeiul art. 321 Cod penal, cu aplicarea art. 396 alin. 1 și 2 Cod procedură penală, prima instanță a dispus condamnarea inculpatului ##### ######, la pedeapsa de 1 (unu) an și 7 (șapte) luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual (faptă din 20.06.2019), cu executare.

Împotriva sentinței penale nr.#####/28.06.2022, în termen legal, a formulat apel inculpatul ##### ######, solicitând, în principal, admiterea apelului, desființarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudicare, întrucât, prin modul în care a instrumentat cauza, judecătorul nu a dat dovadă de imparțialitate, fiind afectat dreptul la un proces echitabil.

În acest sens s-a solicitat instanței de control judiciar să dispună înlăturarea probelor constând în declarațiile martorilor cu identitate protejată date în fața instanței, fiind lovite de nulitate, întrucât deși se dispusea înlăturarea acestor probe, prin încheierea din data de 17.11.2021 instanță de fond a apreciat că sunt utile cauzei și a dispus audierea celor doi martori cu identitate protejată.

A arătat apărarea că aceste probe au fost administrate cu încălcarea dispozițiilor procesual penale, arătând în concret că deși în procedura de cameră preliminară, în contestația inculpatului soluționată de Tribunalul Constanța, s-a dispus excluderea probelor constând în declarațiile martorilor cu identitate protejată, „Colibri” și „#####”, cu toate acestea, judecătorul fondului a dispus reaudierea acestora și a folosit declarațiile în fundamentarea hotărârii de condamnare.

În subsidiar, s-a solicitat achitarea în temeiul art. 16 alin 1 lit. b Cod procedură penală, ambele teze, în sensul că nu există probe că inculpatul ar fi săvârșit infracțiunea dedusă judecății.

De asemenea, cu totul în subsidiar, inculpatul, prin apărătorii săi, a criticat forma de executare și quantumul pedepsei aplicate, raportat la lipsa de gravitate a faptei.

Examinând legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe atât prin prisma motivelor de apel invocate, dar și din oficiu, în conformitate cu dispozițiile art. 417 Cod procedură penală, Curtea - în opinie majoritară -, constată următoarele:

Apelantul inculpat ##### ###### a fost condamnat prin sentința contestată pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, faptă prevăzută de art.321 Cod penal, constând în aceea că, la data de 20.06.2019, în calitate de primar al municipiului #####, a atestat în documentul oficial certificat fiscal nr. 8577/20.06.2019, emis în favoarea ##### ##### #### SRL, împrejurări necorespunzătoare adevărului, în sensul că a certificat, în fals, că subscrisa nu are datorii la bugetul local, deși avea cunoștință că, în realitate, aceasta figura cu datorie neachitată de 16.271 lei .

Soluția de condamnare pronunțată de prima instanță, este fundamentată pe următoarele probe: înscrисuri, declarațiile martorilor #####, ##### ##### ##### ##### ##### și ##### și ##### ##### ##### , declarațiile martorilor cu identitate protejată Colibri ##### ##### și Sactiu ##### , raport de constatare criminalistică, declarații subiect procesual principal (administrate în faza de urmărire penală); declarație inculpat (filele 15-16, vol I), înscrисuri (filele 18-30, 75 – 83, 96-99, 158, 190-200 vol I), audierea martorului ##### ##### ##### (filele 50 – 51, vol I), audierea martorului ##### ##### (filele 52 – 53, vol I), audierea martorului ##### ##### ##### (filele 55 – 56, vol I), audierea martorului ##### ##### ##### (filele 58 – 59, vol I), audierea martorului Hondoreanu ##### (filele 60 – 61, vol I, respectiv filele 119 – 120 vol II), audierea martorului ##### ##### (filele 122 – 123, vol I), audierea martorului ##### ##### ##### (filele 124 – 125, vol I), audierea martorului cu identitate protejată ##### (filele 184 – 185, vol I), audierea martorului cu identitate protejată Colibri (filele 187 – 188, vol I), înscrисuri (filele 1-87, 75 – 83, 96-99, 158, 190-200 vol II), audierea martorului ##### ##### ##### (filele 121 – 122, vol II)- administrate în faza cercetării judecătoreschi.

Judecata a urmat procedura de drept comun, prima instanță, apreciind că în cauză sunt întrunite exigențele impuse de art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, stabilindu-se că din probele administrative rezultă dincolo de orice îndoială rezonabilă că fapta cercetată există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat cu forma de vinovătie prevăzută de norma de incriminare.

Prin motivele de apel, inculpatul a solicitat trimiterea cauzei spre rejudicare, întrucât, în opinia sa, judecătorul instanței de fond nu a dat dovadă de imparțialitate, fiindu-i afectat dreptul la un proces echitabil. În acest sens, inculpatul a solicitat înlăturarea probelor constând în declarațiile martorilor cu identitate protejată date în faza de cercetare penală, fiind lovite de nulitate, întrucât deși se dispusese înlăturarea acestor probe, prin încheierea din data de 17.11.2021 instanța de fond a apreciat că sunt utile cauzei, disponând audierea celor doi martori cu identitate protejată.

În subsidiar inculpatul a solicitat achitarea în temeiul art. 16 alin 1 lit. b Cod procedură penală, ambele teze, în sensul că nu există probe că ar fi săvârșit infracțiunea dedusă judecății. Și, cu totul în subsidiar, inculpatul a criticat forma de executare și cuantumul pedepsei aplicate, raportat la lipsa de gravitate a faptei.

Procedând la examinarea motivelor de apel, cu prioritate asupra solicitării de trimitere spre rejudicare, întrucât, în opinia apărării a fost afectată imparțialitatea judecătorului de fond, și în consecință dreptul la un proces echitabil al inculpatului, Curtea-în opinie majoritară- reține următoarele:

Imparțialitatea, ca element al unui proces echitabil, reprezintă garanția încrederii justițiabilitelor în magistratii și instituțiile în care se realizează actul de justiție. Esența acesteia constă în obligația magistratului de a se manifesta, în același mod, față de toți participanții la

proces și de a nu avea o atitudine unilaterală ce ar aduce atingere spiritului de obiectivitate, de nepărtinire și de echidistanță.

În legislația română, cerința de imparțialitate a judecătorului este prevăzută cu titlu de principiu constituțional, fiind un standard de independentă a justiției.

Curtea Europeană, referindu-se la conceptul de imparțialitate, a statuat că aceasta se definește prin "absența prejudecătilor sau a părerilor preconcepute". În acest context, s-a decis că imparțialitatea trebuie apreciată atât din punct de vedere subiectiv, luându-se în considerare convingerile sau interesele personale ale unui anume judecător într-un anume caz, cât și potrivit unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo indoială motivată din acest punct de vedere. Imparțialitatea „se prezumă până la proba contrarie, indiferent dacă este vorba despre un magistrat de profesie, despre un membru al unui juriu sau de persoane specializate în diverse domenii de activitate, care participă, alături de magistrați de profesie, la soluționarea unor categorii de litigii”.

S-a arătat la nivel analitic, din practica Curții Europene a Drepturilor Omului, că în esență există două situații care ridică semne de întrebare cu privire la imparțialitatea judecătorului, respectiv:

Una de natură funcțională ce se referă, de exemplu, la exercitarea de către aceeași persoană a unor funcții diferite în procesul judiciar sau, mai mult, existența unor legături ierarhice sau de alt tip cu un alt actor în cadrul procesului.

Și o a doua, de natură personală, ce decurge din comportamentul judecătorului într-o cauză dată sau din existența unei legături cu o parte în litigiu sau cu reprezentantul acesteia.

Așadar, existența imparțialității, în sensul conferit de articolul 6 paragraful 1 din Convenție, se determină, pe de o parte, prin aplicarea unui test subiectiv, constând în examinarea convingerilor personale ale unui magistrat într-o cauză și, pe de altă parte, pe baza unui test obiectiv, al cărui scop este de a stabili dacă magistratul a oferit garanții suficiente pentru a elibera orice dubiu legitim în cauza respectivă (hotărârea De Cubber contra Belgiei).

Aplicând aceste considerații doctrinare și jurisprudențiale la speța din prezența cauză, Curtea observă că, în principiu, apărarea reclamă o lipsă de imparțialitate a judecătorului din perspectiva modului în care s-a defășurat judecata în primă instanță prin prisma administrației și interpretării valorii probelor considerate ca fiind relevante în stabilirea vinovăției, cu accent pe modalitatea de administrare a probei cu martorii protejați.

În acest context, Curtea-în opinie majoritară- apreciază că se impune a fi analizată atitudinea personală a judecătorului față de speța dedusă judecății, prin aplicarea unor criterii obiective, ce impun ca pe lângă conduită personală a magistratului, ce trebuie să fie de natură a

ridica îndoieile în ceea ce privește imparțialitatea acestuia, să fie identificate și dovezi concrete, fapte, care să ducă la o atare concluzie.

Punctul de vedere al participanților la proces este important, dar nu decisiv pentru a hotărî dacă există motive legitime care să justifice temerea lipsei de imparțialitate a unui magistrat anume într-o cauză dată (hotărârea ##### contra Poloniei). Ceea ce este decisiv este dacă temerea lipsei de imparțialitate a unui magistrat poate fi justificată în mod obiectiv (hotărârea Ferrantelli și Santangelo contra Italiei).

Revenind la speța dedusă judecății, Curtea-în opinie majoritară- observă în primul rând că părților li s-a acordat dreptul de a formula o cerere de recuzare, cerere ce a fost respinsă prin încheierea, cu caracter definitiv, din data de 15.12.2021, ca fiind neîntemeiată, constatăndu-se că, față de judecătorul investit cu soluționarea cauzei nu sunt incidente cazurile de incompatibilitate prevăzute de art. 64 Cod procedură penală și nici nu există suspiciuni cu privire la imparțialitatea acestuia.

Ulterior, procedând la efectuarea cercetării judecătorescă, instanța a respectat toate drepturile și garanțiile procesuale a participanților, acordând cuvântul tuturor părților implicate și analizând cauza din perspectiva tuturor apărărilor învederale de inculpat, realizând un rationament juridic cursiv și paralel între situația de fapt ce reiese din administrarea probelor și susținerile acestuia, arătând totodată de ce înălțătură aceste apărări sau declarațiile martorului Hondoreanu #####.

În ceea ce privește administrarea probelor cu declarațiile martorilor cu identitate protejată, Curtea constată că prin încheierea pusă în discuție, se precizează că Tribunalul a constatat o nulitate în administrarea celor două probe, în faza de urmărire penală, deoarece audierea celor doi martori nu a fost înregistrată cu mijloace audio video, motiv pentru care cele două probe au fost excluse, iar mijloacele de probă reprezentate de cele două declarații au fost extrase din dosar, aspecte verificate de instanța de control judiciar, confirmându-se constataările primei instanțe, conform mențiunilor din încheierea nr. ## din data de 29.01.2021, pronunțată în dosarul penal nr. #####/256/2020, al Tribunalului Constanța.

Prin încheierea din data de 17.11.2021, judecătorul a dispus audierea celor doi martori cu identitate protejată în cursul cercetării judecătorescă, în conformitate cu îndatoririle impuse în temeiul art. 349 Cod procedură penală și art. 128 Cod pr. penală.

Curtea constată aşadar că potrivit dispozițiilor art. 374 alin 10 Cod procedură penală, instanța poate dispune din oficiu administrarea de probe necesare pentru aflarea adevărului și justă soluționare a cauzei, abordarea judecătorului de fond constând într-o veritabilă administrare de probatorii, cei doi martori fiind audiați cu respectarea dispozițiilor legii procesual penale, în faza cercetării judecătorescă.

Astfel, se observă că apărarea face confuzie între nelegalitatea administrării probei și nelegalitatea probei, două concepte distincte în procesul penal. Potrivit art.102 alin. (2) din Codul de procedură penală, „probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal”. Astfel, nelegalitatea probei se referă la faptul că aceasta a fost obținută într-un mod care încalcă legea, iar ca urmare, nu poate fi folosită în procesul penal. Pe de altă parte, nelegalitatea administrării probei se referă la încălcarea procedurilor legale în timpul administrării probei.

Ori în cauza de față, aceste probe, administrate în faza de urmărire penală au fost înălțurate în mod evident datorită unei erori de procedură, neexistând nici o limitare în administrarea acestora, în mod corect din punct de vedere procedural, în faza cercetării judecătorești, această împrejurare neputând constitui de altfel un element care să creeze suspiciuni cu privire la imparțialitatea judecătorului, motiv pentru care cererea de trimisere spre rejudicare a cauzei este nefondată.

Raportat la motivul subsidiar de apel, prin care se solicită achitarea inculpatului în temeiul art. 16 alin 1 lit. b Cod procedură penală, cerându-se a se avea în vedere ambele teze, Curtea, în opinie majoritară, reține că în acest context se impune analiza elementelor de tipicitate ale infracțiunii care constituie obiectul acuzării.

Potrivit normei de incriminare ce se regăsește în conținutul art. 321 Cod penal, infracțiunea de fals intelectual constă în falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări.

Tipicitatea, definită în conținutul art. 15 alin. 1 Cod penal, reprezintă prima trăsătură esențială a infracțiunii și rezultă din principiul legalității incriminării, presupunând corespondența dintre fapta concretă comisă de către o persoană și elementele de natură obiectivă sau subiectivă stabilite de către legiuitor în modelul abstract al normei de incriminare.

În acest sens, în accepțiunea legiuitorului o faptă concretă este tipică atunci când se circumscrie modelului abstract, atât sub aspect obiectiv (la care se face referire în teza I a art. 16 alin. 1 lit b cod procedură penală- fapta nu este prevăzută de legea penală), dar și sub aspect subiectiv (conform tezei alII-a aceluiași articol- fapta nu a fost săvârșită cu forma de vinovătie prevăzută de lege).

Astfel, achitarea în baza tezei I poate fi pronunțată atunci când fie fapta penală a fost dezincriminată, fie când aceasta constituie o contravenție sau o faptă civilă, precum și atunci când nu sunt întrunite elementele infracțiunii de natură obiectivă sau când subiectul activ nu întrunește cerințele speciale prevăzute de lege.

Soluțiile de achitare în ceea ce privește a doua teză a articolului menționat pot fi pronunțate atunci când nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii pe latură

subiectivă, respectiv, fapta este comisă din culpă, incriminarea vizând doar forma intenției, ori există o eroare asupra tipicității faptei.

Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări i constituie infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 321 C. pen.

Transpunând considerentele teoretice mai sus menționate la situația din prezentul dosar, Curtea-în opinie majoritară-, constată că, în ceea ce privește condițiile esențiale privind existența acestei infracțiuni, subiectul activ este calificat, fiind reprezentat de funcționarul public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu care este competent să întocmească înscrisul oficial.

De asemenea, înscrisul falsificat este necesar a fi unul oficial în accepțiunea dispozițiilor art. 178 C. pen.

Cu privire la condiția privind subiectul activ al infracțiunii, cum anterior s-a arătat, inculpatul ##### ##### primar al orașului #####, are calitatea de funcționar public în sensul legii penale.

Referitor la situația premisă, respectiv ca înscrisul să fie unul oficial, Curtea reține că art. 178 alin. (2) din C. pen. definește înscrisul oficial ca fiind "orice înscris care emană de la o persoană juridică dintre cele la care se referă art. 176 ori de la persoana prevăzută în art. 175 alin. (2) sau care aparține unor asemenea persoane".

La art. 176 din C. pen. se precizează că "Prin termenul public se înțelege tot ce privește autoritățile publice, instituțiile publice sau alte persoane juridice care administrează sau exploatează bunurile proprietate publică", iar la art. 175 alin. (2) din C. pen. se menționează că "De asemenea, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public".

Astfel, înscrisurile care emană de la autorități publice, instituții publice sau alte persoane juridice care administrează sau exploatează bunurile proprietate publică, persoane care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public sau aparține acestora au caracter de înscrisuri oficiale, așa cum este și înscrisul ce face obiectul prezentei cauze -Certificat de atestare fiscală pentru persoane juridice privind impozite, taxe locale și alte venituri datorate bugetului local nr. 8577 din 20.06.2019 și anexa acestuia.

reține că, incriminând falsul intelectual, legiuitorul nu a prevăzut în textul art. 321 din C. pen. cerința ca falsificarea înscrisului oficial, în unul din modurile arătate, să fie de natură a produce consecințe juridice.

Fiind o infracțiune de pericol, a cărei urmare imediată se realizează îndată ce înscrisul a fost perfectat, pentru existența falsului intelectual nu prezintă relevanță consecințele juridice urmărite de autorul falsului.

Cu toate acestea, în prezenta speță, înscrisul semnat de inculpat a și produs consecințe juridice, fiind folosind în fața notarului public pentru întocmirea Actul de dezmembrare (fila 31 d.u.p) autentificat la B.I.N. ##### Tragone prin încheierea de autentificare nr. 3148/19.07.2019, precum și pentru întocmirea Actului de dare în plată (fila 83 d.u.p.) autentificat la B.I.N. ##### Tragone prin încheierea de autentificare nr. 3149/19.07.2019.

####, în ceea ce privește anularea actelor menționate anterior, efectuate prin folosirea certificatului fiscal fals, Curtea-în opinie majoritară- având în vedere că aceste contracte produc efecte față de terții interesați, care nu au fost citați și nu s-au făcut apărări în acest sens, în condițiile limitelor apelului declarat, apreciază că aceste aspecte fac obiectul altei căi judiciare.

În ceea ce privește cea de-a doua teză de achitare solicitată de inculpat, analizând latura subiectivă a infracțiunii, Curtea- pentru a reține că certificatul a fost falsificat în mod voit de către inculpat, adică acesta cu știință a semnat cele două acte (certificatul și anexa la acesta) care cuprindeau aspecte nereale și contradictorii, aşa cum susține procurorul, trebuie să verifice, prin analiza împrejurărilor exterioare, dacă inculpatul a acționat cu conștiință și voința de a săvârși un fals, adică de a semna certificatul și anexa știind că în acestea sunt consemnate împrejurări nereale.

Sub acest aspect este important de reținut următoarele împrejurări:

-la momentul redactării și semnării celor două documente (certificatul și anexa), acestea conțineau erori, chiar de substanță (eroarea referitoare la debit)

Simplul fapt al semnării proceselor-verbale în conținutul cărora se regăseau erori evidente (suma debitului,) nu poate conduce la concluzia că acestea au fost semnate de către inculpatul fără o verificare a conținutului.

Coroborând această împrejurare cu cea rezultată din depozițiile martorilor, întărește concluzia că inculpatul a avut cunoștință de conținutul diferit al celor două documente.

În general, atestările inexacte sau omisiunile intr-un înscris oficial sunt presupuse ca rezultat al unei erori, unei culpe (neatenție, ușurință, nepricepere din partea funcționarului), atât timp cât nu se face dovada intenției.

Or, dovada intenției de a falsifica rezulă din probele administrate în cauză.

Inculpatul nu putea fi în eroare referitor la caracterul nereal al debitului menționat în certificatului de atestare fiscală, cât timp în față avea 2 documente cu mențiuni contradictorii, pe care le-a și semnat, fără a dispune efectuarea de minime verificări. Aceasta în contextul în care luase deja cunoștință că este o firmă cu datorii.

Vinovăția inculpatului este dovedită inclusiv de faptul că, primind personal certificatul și anexa prin care sunt consemnate sume diferite cu privire la debit, (în condițiile în care orice certificat fiscal era întocmit, datat și semnat anterior de un funcționar, aspecte care nu se regăsesc pe acest certificat cu nr. 8577/20.06.2019) acesta nu a întreprins nici personal, nici prin intermediul angajaților primăriei vreun demers legal în sensul verificării situației reale a debitului.

Așa cum rezultă inclusiv din cele menționate anterior, simpla alegație a inculpatului nu se coroborează cu celelalte mijloace de probă administrative în cele două faze ale procesului penal.

Mai mult decât atât, inculpatul fiind o persoană ce are un interes procesual, afirmațiile sale, în mod singular, nu pot crea o certitudine în sensul menționat de acesta.

Se constată faptul că din declarațiile martorilor (##### ####, având calitatea de director executiv în cadrul Direcției Economice în cadrul Primăriei #### ######, ##### ####, ##### ####, Sef Serviciu Taxe și Impozite, ##### #####, funcționar în cadrul primăriei, ##### #####, ##### ##### al Primăriei), care deși nu au furnizat informații clare cu privire la situația certificatului fiscal în discuție, au precizat că acest document nu a urmat circuitul administrativ firesc și nici nu a fost atribuit unui dintre funcționarii însărcinați în mod obișnuit cu emiterea unui asemenea înscris, să cum s-a întâmplat în toate celelalte cazuri, fără însă a indica motivul pentru care s-a procedat așa.

fiecare document urma un anumit circuit reglementat printr-o procedură internă, certificatul de atestare fiscală nr. 8577/20.06.2019 nu a urmat acest circuit, fiind semnat doar de primar.

Un exemplu în acest sens este și certificatul de atestare fiscală nr. 12320/26.0.9.2018, care în partea dreaptă avea inserată mențiunea funcționarului care a întocmit documentul, data și numele persoanei care l-a întocmit (fila 19 d.u.p.), spre deosebire de certificatul de atestare fiscală nr. 8577/20.06.2019 care nu a urmat acest circuit, fiind semnat doar de primar atât pe certificat (unde s-a menționat creanțe bugetare de plată scadente în valoare de 0 lei) cât și pe anexă (unde erau trecute impozite în quantum de 16271,00 lei).

În ceea ce privește o potențială eroare a sistemului electronic, Curtea apreciază că o atare ipoteză, deși a fost analizată în mod judicios de prima instanță, nu prezintă o relevanță definitorie în soluționarea cauzei, întrucât chiar dacă ar fi fost vorba de o eroare, atât timp cât anexa certificatului atestă anumite datorii, iar pe certificat societatea apare cu debit 0, cunoșcând că există o neconcordanță între cele două documente, inculpatul nu ar fi trebuit să le semneze, ci

dacă s-a implicat, din orice motive, în procedura de eliberare a certificatului fiscal, ar fi trebuit să dispună verificări pentru a clarifica situația.

Atât timp cât acesta a semnat acest document, chiar și în eventualitatea în care după cum reiese din declarația martorului cu identitate protejată #####, inculpatul ar fi apreciat că este posibil ca plata să fi fost făcută prin virament bancar nefiind încă înregistrată, și-a asumat că datele din documentele pe care le semnează să nu corespund realității.

Faptul că inculpatul s-a implicat în emiterea acestui certificat și că eliberarea acestuia nu a urmat cursul firesc de eliberare a documentelor poate fi reținută inclusiv din declarația martorului Hondureanu ####, dată în fața instanței de apel, prin care acesta menționează că a prezentat buletinul, fără a prezenta certificatul de înregistrare a societății și fără a formula o cerere scrisă.

Or, cum putea fi eliberat un certificat de atestare fiscală fără a exista o cerere în acest sens, certificat care să fie eliberat chiar de primarul acelei instituții, decât dacă acea solicitare a fost efectuată prin intermediul primarului care avea cunoștință de datorile acelei firme.

Aceste aspecte sunt evidențiate și din declarațiile martorilor cu identitate protejată, din care rezultă că inculpatul l-a însoțit personal pe solicitant la serviciul de taxe și impozite, cerând funcționarilor să elibereze, pe loc, certificatul, chiar dacă i s-a pus în vedere că societatea comercială S.C Holding ##### Stil S.R.L., înregistreză anumite datorii la bugetul de stat. Mai mult, inculpatul a realizat și dificultățile de ordin probator la care sunt expuși martorii cu identitate protejată, în eventualitatea în care s-ar fi ridicat măsurile de protecție, în condițiile în care aceștia continuă să lucreze în aceeași instituție cu inculpatul

Ori atât timp cât reiese fără dubiu atât din înscrisuri cât și din declarațiile martorilor, dar și din faptul că pentru eliberarea acestui certificat fiscal s-a parcurs un alt circuit decât cel firesc astfel cum a fost relatat și de martori, faptul că certificatul fiscal nr. 8577 din de 20.06.2020, a fost eliberat în condiții total atipice și fără respectarea dispozițiilor legale, inculpatului aducându-i-se la cunoștință că există inadvertențe în situația fiscală a solicitantului, fiind semnat doar de inculpat (în condițiile în care pe orice document era menționat numele, data și semnătura celui care l-a întocmit), rezultă că în mod corect prima instanță a apreciat că fapta a fost comisă cu intenție indirectă, fiind dovedită vinovăția acestuia, neputând fi pronunțată astfel o soluție de achitare în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b teza a IIa Cod procedură penală.

Mijloacele de probă mai sus menționate infirmă poziția de nerecunoaștere a infracțiunii comise de inculpat.

Totodată, nu poate fi avută în vedere nici apărarea inculpatului cu privire la existența unei defectiuni cu privire la aplicația informatică de natură a determina erori în sistem, aspect care ar putea duce la înlăturarea acuzației nefiind întrunită latura subiectivă a infracțiunii, întrucât din probele administrative în cauză rezultă că sistemul nu prezintă erori, iar fapta comisă de inculpat

în condițiile reținute a fost dovedită prin coroborarea mijloacelor de probă evidențiate și evaluate în mod eficient de prima instanță.

De altfel, și în această fază procesuală s-a dispus emiterea unei adrese de către Direcția Economică Serviciul Taxe și Impozite Locale, depusă la dosarul de apel fila 303, prin care se atestă că societatea a avut în permanență datorii la bugetul local, la data eliberării certificatului fiscal, 20.06.2020 cumulând un debit în quantum de 83.995 lei.

Curtea, ca instanță de apel, în procesul de reapreciere a materialului probator administrat, are în vedere toate mijloacele de probă administrate în mod legal atât în faza de urmărire penală cât și în fața primei instanțe, dar și în instanța de apel, care coroborate dovedesc pe deplin contribuția și vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată.

În consecință, instanța de apel-în opinie majoritară- reține ca situație de fapt, dovedită prin mijloacele de probă menționate și exemplificate sub aspectul conținutului prezentat, că, inculpatul, în calitate de primar al orașului #####, la data de 20.06.2019, a atestat în documentul oficial certificat fiscal nr. 8577/20.06.2019, emis în favoarea S.C. ##### ##### #### SRL, imprejurări necorespunzătoare adevărului, în sensul că societatea nu are datorii la bugetul local, deși avea la cunoștință că, în realitate, figura cu datorie neachitată de 16.271 lei, astfel cum figura în anexa atașată certificatului.

Astfel, prin semnarea înscrisurilor oficiale în care se atestau fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului, de către inculpatul #####, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu specifice funcției de primar, și cunoscând caracterul necorespunzător adevărului al acestor mențiuni, fapta realizează conținutul legal al infracțiunii de fals intelectual.

de toate argumentele expuse, având în vedere că activitatea concretă reținută în sarcina inculpatului corespunde elementelor de conținut prevăzute de normele care incriminează infracțiunea de fals intelectual, #####-în opinie majoritară- constată că fiind nefondate criticele formulate de apelant, cu privire la neîndeplinirea cerințelor de tipicitate a infracțiunii, faptele concrete circumscrise acestora fiind prevăzute de legea penală și săvârșite cu forma de vinovăție cerută de lege.

În continuare, procedând însă la analiza modalității de individualizare a pedepsei, având în vedere dispozițiile art. 74 alin. 1 Cod penal, Curtea-în opinie majoritară- apreciază că deși sancțiunea penală aplicată inculpatului este corect configurată sub aspectul naturii pedepsei (cu închisoarea) și a quantumului (1 an și 7 luni), totuși modalitatea de executare a pedepsei (în regim de detenție) apare ca fiind prea aspră față de circumstanțele concrete ale cauzei, atât cele personale, cât și cele reale.

adevărat că inculpatul a comis fapta în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitatea sa de primar, însă trebuie avut în vedere că acesta a comis un singur act material, iar

consecințele faptei ilicite sunt unele minime, în afara stării de pericol pentru relațiile sociale protejate de norma de incriminare nefiind identificat un prejudiciu concret, material.

de aceste elemente, instanța de control judiciar apreciază că inculpatul are toate pârghiile necesare pentru a se reintegra social și fără să execute pedeapsa în regim de detenție, fiind totuși necesară supravegherea conduitei sociale a acestuia pentru a perioadă de timp.

Drept urmare, constatănd îndeplinite condițiile art. 91 alin. 1 Cod penal, în raport de persoana inculpatului, de conduită avută anterior săvârsirii infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, de manifestarea acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, instanța apreciază că aplicarea unei pedepsei este suficientă și fără executarea acesteia, suspendarea sub supraveghere fiind aptă să asigure îndeplinirea scopului preventiv educativ al sancțiunii penale.

Astfel, luând în considerare aspectele pozitive ce caracterizează persoana inculpatului, Curtea va dispune suspendarea sub supraveghere a pedepsei de un 1 an și 7 luni închisoare la care a fost condamnat inculpatul ##### #####, stabilind un termen de supraveghere de 3 ani.

Pentru motivele expuse anterior, Curtea, în opinie majoritară, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a Cod procedură penală, va admite apelul penal declarat împotriva sentinței penale nr. #### din data de 28.06.2022, pronunțată în dosarul penal nr. ####/256/2020, al Judecătoriei #####, va desființa în parte hotărârea atacată și rejudecând, va dispune:

Înlăturarea dispozițiilor art. 60 Cod penal, privind executarea în regim de detenție a pedepsei de 1 an și 7 luni închisoare aplicată inculpatului ##### #####.

Va menține condamnarea de un an și 7 luni închisoare aplicată inculpatului ##### ##### .

Apreciind nedemnitatea inculpatului în exercitarea unor drepturi, instanța- în opinie majoritară-, în baza art. 66 alin. 1, lit. a, b Cod penal, va interzice inculpatului dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 2 ani, cu titlu de pedeapsă complementară, iar, în baza art. 65 alin. 1 și 3 cod penal, se vor interzice aceste drepturi, cu titlu de pedeapsă accesorie.

Tinând cont de caracterul accesoriu al acestei pedepse, care este indisolubil legată de executarea pedepsei principale a închisorii, Curtea apreciază că suspendarea executării pedepsei principale va conduce în mod necesar și la suspendarea executării pedepsei accesoriu.

În temeiul art.91-art.92 alin.(1) Cod penal, va suspenda sub supraveghere executarea pedepsei de 1 an și 7 luni închisoare aplicată inculpatului ##### #####, în temeiul art. 92 Cod penal, stabilind termenul de supraveghere de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei decizii.

În temeiul art.92 alin.(3) Cod penal, pe durata termenului de supraveghere de 2 ani, inculpatul va respecta măsurile de supraveghere și va executa obligațiile ce îi revin, după cum urmează:

Măsurile se vor comunica Serviciului de Probație Constanța în a cărui rază teritorială domiciliază inculpatul.

În temeiul art.96 Cod penal și art.404 alin.(2) Cod procedură penală, dacă pe parcursul termenului de supraveghere, condamnatul nu respectă cu rea credință măsurile de supraveghere, nu execută obligațiile impuse sau săvârșește o nouă infracțiune, instanța va revoca suspendarea și va dispune executarea pedepsei.

Se vor menține celelalte dispoziții ale hotărârii atestate în măsura în care nu contravin prezentei.

În temeiul art. 275 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

-ÎN OPINIE MAJORITARĂ/

În temeiul art. 421 pct. 2 lit. a Cod procedură penală:
Admite apelul penal declarat de inculpatul ##### ##### (primar al Municipiului ####, fiul lui ##### și #####, născut la data de ##### în Comuna Peștera, #### #####), posesor al actului de identitate: carte de identitate, emisă de SPCLEP ####, domiciliat în #####, #### #, #####, etj.1, #### #, Constanța), împotriva sentinței penale nr. #### din data de 28.06.2022, promunțată în dosarul nr. ####/256/2020, al Judecătoriei #####.

Desființează în parte hotărârea atacată și rejudecând, dispune:

Înlătură dispozițiile art. 60 Cod penal, privind executarea în regim de detenție a pedepsei de 1 an și 7 luni închisoare aplicată inculpatului ##### #####.

Menține condamnarea de un an și 7 luni închisoare aplicată inculpatului #####
#####

În baza art. 66 alin. 1, lit. a și b Cod penal, interzice inculpatului ##### ##### , dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 2 ani, cu titlu de pedeapsă complementară.

Conform art. 65 alin. 1 și 3 cod penal, interzice inculpatului ###### ######, dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat cu titlu de pedeapsă accesorie.

suspendată de drept executarea pedepsei accesoriei a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1, lit. a și b Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a pedepsei de un an și 7 luni închisoare, pedeapsa accesorie urmând a se executa în caz de anulare sau revocare a suspendării pedepsei aplicate.

În temeiul art.91-art.92 alin.(1) Cod penal:

Suspendă sub supraveghere executarea pedepsei de 1 an și 7 luni închisoare aplicată inculpatului ##### #####.

În temeiul art. 92 alin. 1 Cod penal:

Stabilește un termen de supraveghere de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei decizii.

În temeiu art.92 alin.(3) Cod penal:

Pe durata termenului de supraveghere de 2 ani, inculpatul va respecta măsurile de supraveghere și va executa obligațiile ce îi revin, după cum urmează:

- cele prev. de art.93 alin.(1) lit.a)-e) Cod penal:

- a) să se prezinte la serviciul de probație la datele fixate de acesta.
 - b) să primească vizitele consilierului de probație desemnat cu supravegherea sa.
 - c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, și întoarcerea.
 - d) să comunice schimbarea locului de muncă.

e) să comunice informații și documente de natură

- în temeiul art.93 alin.(2) Cod penal, obligația:

-să frecventeze un program de reintegrare socială

- în temeiul art.93 alin.(3) Cod penal, să presteze o muncă neremunerată în folosul

Măsurile se comunică Serviciului de Probație Constanța în a cărui rază teritorială domiciliază inculpatul.

În temeiul art.96 Cod penal și art.404 alin.(2) Cod procedură penală:

Pune în vedere condamnatului că dacă pe parcursul termenului de supraveghere, nu respectă cu rea credință măsurile de supraveghere, nu execută obligațiile impuse sau săvârșește o nouă infracțiune, instanța va revoca suspendarea și va dispune executarea pedepsei.

Menține celelalte dispoziții ale hotărârii atacate în măsura în care nu contravin prezentei.

În temeiul art. 275 alin. 3 Cod procedură penală:

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată, după redactare, astăzi, 10.10.2023, prin punerea deciziei la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 405 alin.(1) cod procedură penală.

PREȘEDINTE

#####

JUDECĂTOR

#####

Grefier,

#####

ÎN OPINIE MINORITARĂ, formulată de dl. Judecător ##### ##### , în sensul achitării inculpatului ##### Valerntin, în temeiul art. 16 al.1 lit. b C.pr.pen. , ambele teze.

Judecător

#####